Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15676/2025
13.05.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мастиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиља АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Крстић, адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Биљана Јовановић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 3584/2022 од 14.07.2025. године, на седници одржаној 13.05.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених, изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 3584/2022 од 14.07.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 3584/2022 од 14.07.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Нишу П 3298/20 од 01.12.2021. године, исправљеног решењем Основног суда у Нишу П 3298/20 од 18.01.2022. године, које је исправљено решењем Основног суда у Нишу П 3298/20 од 06.04.2022. године, усвојен је тужбени захтев тужиља и утврђено да су тужени сметали тужиље у мирној и несметаној државини јужног дела кп.бр. .. КО ..., тако што су 17.06.2020. године, брусилицом посекли металне стубове, скинули плетену жичану ограду и бацили у двориште тужиља, а након тога мацолом и хилти бушилицом почели да разбијају бетонски зид који представља ограду, а остатке тог зида (шут) бацили у двориште тужиља и 18.06.2020. године, када су разбили већи део бетонске ограде, а шут поново бацили у двориште тужиље и тако разградили плац тужиља, те су учинили чин сметања поседа и државине тужиља и наложено туженима да уклоне шут из дворишта тужиља, као и да се уздрже од сваког даљег сметања тужиља у мирном коришћењу јужног дела кп.бр. .. КО ..., под претњом принудног извршења (став први изреке), констатовано да је повучена тужба тужиља у делу тужбеног захтева којим су тражиле да се тужени обавежу да направе порушени део бетонске ограде, врате металне стубове и плетену жичану ограду на истом месту (став други изреке) и обавезани тужени да солидарно накнаде тужиљама трошкове поступка у износу од 264.771,00 динара (став трећи изреке).

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 3584/2022 од 14.07.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђено решење Основног суда у Нишу П 3298/2020 од 01.12.2021. године, исправљено решењима П 3298/20 од 18.01.2022. године и од 06.04.2022. године (став први изреке) и одбијен захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. и 420. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – други закон), оценио да ревизија тужених није изузетно дозвољена.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Побијаним другостепеним решењем одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђено првостепено решење, којим је утврђено да су тужени сметали тужиље у мирној и несметаној државини предметне парцеле, на начин ближе описан у изреци првостепеног решења.

Према оцени Врховног суда, у конкретној ситуацији нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања о општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења. При том, ревизијом се оспорава оцена доказа и правилност утврђеног чињеничног стања, што не представља разлог за изјављивање ревизије у поступку по редовној ревизији у смислу одредбе члана 407. став 2. ЗПП, осим у случају из одредби члана 403. став 2. ЗПП, као ни у поступку по посебној ревизији, с обзиром на то да погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање није прописано као ревизијски разлог одредбама члана 404. став 1. ЗПП, имајући у виду да је посебна ревизија дозвољена због погрешне примене материјалног права, под

додатним, посебним условима који су изузетно прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. и 420. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитујући дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредби члана 410. став 2. тачка 5. и 452. став 5. а у вези чл. 413. и 420. ЗПП, утврдио да ревизија тужених није дозвољена.

Тужба је поднета 25.06.2020. године. Вредност предмета спора износи 10.000,00 динара.

Одредбом члана 452. став 5. ЗПП је прописано да, против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Према томе, како овај суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужених као изузетно дозвољеној ревизији, то ревизија тужених није дозвољена ни на основу одредбе члана 452. став 5. ЗПП, јер је изјављена против решења донетог у другом степену у парници због сметања државине, а против ког решења се не може изјавити.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. и 420. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић